

ת"פ 11042/06/20 - מדינת ישראל נגד איברהים חדיגה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 11042-06-20 מדינת ישראל נ' חדיגה

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

איברהים חדיגה

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד איריס פיקר

ב"כ הנאשם: עו"ד אהרון רוזה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **נשיאת נשק ותחמושת** בלא רשות על פי דין, לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא בחוק העונשין, תשל"ז-1977.

2. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום **30.5.20 סמוך לשעה 01:50 נסע הנאשם ברכבו בקלנסווה ונשא והוביל ברכב אקדח מסוג ברטה 7.65 מ"מ, טעון במחסנית מלאה בכדורים, דרוך עם כדור בקנה ומוכן לשימוש (להלן: "הנשק")**. כאשר הגיע הנאשם לכיוון כיכר, הבחין בניידת משטרה שנמצאה במקום במסגרת פעילות בילוש שגרתית, פנה שמאלה במטרה להתחמק מהשוטרים. **בתגובה לכך הניידת חסמה את הכביש בכיוון הגעת הרכב וכאשר הנאשם הבחין בכך, עצר את רכבו ונסע לאחור במהירות גבוהה כשהניידת דולקת אחריה. הנאשם פגע עם רכבו במשאית שחנתה במקום, המשיך בנסיעה לאחור, עד שהתנגש עם חלקו האחורי של הרכב בחומת בית ונעצר. בשלב זה השוטרים יצאו מהניידת ועצרו את הנאשם. מיד עם מעצרו הנאשם אמר לשוטרים: "אל תעשה לי כלום, אני מצטער, יש לי אקדח ברכב"**. לאחר מכן השוטרים תפסו את הנשק במושב הנהג ברכב.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, ללא הסכמה לעונש.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם בן 19.5, רווק. סיים לדבריו 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית, תיאר התנהגות נורמטיבית בבית הספר וכי בכוונתו ללמוד לימודי סיעוד בעתיד. בתום לימודיו, הנאשם עבד בתחום הנגרות ובמטבח בבית אבות במשך 3 חודשים עד למעצרו. לאחרונה החל לעבוד בקיוסק בפיקוח קרוב

עמוד 1

משפחתו. משפחתו מתוארת כנורמטיבית המנהלת אורח חיים תקין ללא מעורבות בפלילים.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירה והביע צער וחרטה על מעשיו. הנאשם התמקד בחריגות העבירה ביחס לאורח חייו וחיי משפחתו. לדבריו מצא את הנשק באופן מקרי, ונוכח תחושת פחד החזיק בנשק כדי להגיע לביתו ולהתייעץ עם אביו בעניין, אך בדרכו לביתו נעצר על ידי המשטרה. הנאשם התמקד בהסברים קונקרטיים באופן לקוני ומגמתי באשר לביצוע העבירה תוך הדגשת חריגות המעשה. הנאשם תיאר את תקופת מעצרו במשך חודשיים ובהמשך לכך מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית קרובי משפחה, כתקופה משברית עבורו, תיאר תחושות אשם כלפי משפחתו נוכח פגיעתו בתדמיתה החיובית ושיתף בתחושת הפחד שחווה מפני עצורים אחרים. לדבריו, המעצר וההליך המשפטי הגבירו אצלו את אחריותו למצבו ולהתנהגותו.

בשיחה שקיים שירות המבחן עם אביו של הנאשם, האב תאר אותו כבחור טוב ואהוב שפעל באופן שאינו תואם את אופיו, הביע תמיכה בו ובתכניותיו לעתיד ללמוד סיעוד. בנוסף מסר שברקע למעצרו של הנאשם, תחילתם של קשרים שוליים, שאותם ניתק כיום.

בהליך המעצר, שירות המבחן התרשם שהנאשם גדל במסגרת משפחתית משכילה ונורמטיבית, בעלת ערכים תקינים ושאיפה לתפקוד נורמטיבי. לאורך השנים הצליח בתמיכת הוריו לבסס את עצמו מבחינה לימודית, והצליח להימנע מקשרים שוליים וממעורבות בפלילים בסביבת מגוריו. בתקופה שקדמה למעצרו, לאחר סיום לימודיו בבית הספר, חלה התרופפות במצבו הרגשי וההתנהגותי ומוקדי הסיכון במצבו היו קשורים בחיפוש עצמי, היעדר בשלות רגשית וקשרים שוליים שפיתח בסביבת מגוריו. בתקופת פיקוח המעצר שירות המבחן התרשם כי הנאשם חווה את ההליך המשפטי והמעצר כגורמי הרתעה, כאשר הגבול החיצוני שהוצב לו ומעורבות בני משפחתו סייעו בצמצום הסיכון במצבו.

בסיכום התרשם שירות המבחן מאדם שגדל במשפחה בעלת ערכים חיוביים, מודה בביצוע העבירה ומבטא חרטה. התנהגותו בעבירה מובנת על רקע אישיות בלתי בשלה ומגובשת וקיום קשרים שוליים כמענה לצורך בשייכות חברתית. הערכת הסיכון להישנות התנהגות אלימה נמצאה כנמוכה. כגורמי סיכון להישנות עבריינות מנה שירות המבחן את חומרת העבירה, קושי בוויסות דחפיו, קושי בזיהוי הסיכון בהתנהלותו ותוצאות האפשרויות של מעשיו, קיומם של קשרים שוליים וקושי במתן ביטחון בקשר עם דמויות משמעותיות. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את גילו הצעיר, היעדר עבר פלילי, גדילתו במסגרת משפחתית נורמטיבית, קיומן של דמויות משפחתיות תומכות, והרתעתו מההליכים המשפטיים. שירות המבחן מצא חשיבות בשילובו של הנאשם בטיפול במסגרתו יסייעו לו לעבד את קשייו הרגשיים שעמדו בבסיס העבירה ויחזקו את יכולתו להתבונן באופן ביקורתי על בחירותיו המכשילות. לפיכך הומלץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה לצד עונש מאסר בעבודות שירות ברך נמוך.

ראיות לעונש

5. אסופת מסמכים (נ/1) - הכוללת מכתב מבית הספר בו הנאשם למד, ממנו עולה שהנאשם למד בבית הספר וסיים לימודיו בכיתה י"ב בשנת 2019, התנהל באופן נורמטיבי, היה ממושמע, הפגין אחריות ואכפתיות והצליח בלימודיו; מכתב מבית אבות, ממנו עולה שהנאשם עבד במקום כעובד כללי במטבח, בין החודשים ינואר ועד מרץ 20', ביצע את המטלות הנדרשות על הצד הטוב ביותר; מכתבי המלצה מבית אבות ומבית חולים בנוגע לאמו של הנאשם, העובדת בבית האבות כמנהלת מחלקה סיעודית, ולאביו של הנאשם שעובד בבית החולים ככוח עזר; תמונת מפה בה מסומן מסלול הנסיעה של הנאשם מנקודת המפגש בין הנאשם לניידת המשטרה ועד למיקום תאונת הרכב בחומת הבטון ומעצרו של הנאשם.

6. רישום פרטי רכב (נ/2) ממנו עולה שהנאשם הוא בעל הרכב בו נהג הנאשם בעת ביצוע העבירה, החל מיום 12.3.20.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד איריס פיקר, הערך החברתי שנפגע הוא שלומו של הציבור כאשר נשיאת אקדח בשעת לילה ברכב יוצרת סיכון לתושבי קלנסווה. מדובר במכת מדינה ובית המשפט העליון קבע שראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלה, בין היתר כדי להיאבק בתופעה של שימוש גובר בנשק חם. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית. העונש הקבוע בצד העבירה עומד על 10 שנות מאסר, עונש חמור מהעונש בצד עבירת החזקת נשק. נשיאת אקדח היא פחות חמורה מהחזקת תת מקלע, אך במקרה זה מדובר בנשיאת אקדח עם כדור בקנה, המוכן לירי, תוך ניסיון להימלט. הנאשם לא הורשע בעבירה הנוגעת להימלטות משוט, אך עובדות כתב האישום מתארות את המעשה בכך שהוא נמלט ופגע במשאית ובגדר בית. המאשימה מבקשת לקבוע מתחם עונש בהתאם להנחיית פרקליט המדינה - הנע בין 18 ל-40 חודשי מאסר. בנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - התקבל תסקיר ממנו עולה שהנאשם בן 19.5, ללא עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית לחלוטין. הנאשם לא משתף בנסיבות נשיאת הנשק ובקשריו השוליים ושירות המבחן התרשם שהמקור לעבירה הוא בקשריו השוליים, סקרנות והיעדר בשלות. לאור גילו הצעיר והסיכון הנמוך להישנות עבירות, שירות המבחן המליץ על צו מבחן ועבודות שירות ברף נמוך. לשיטת המאשימה, חרף העובדה שמדובר באדם צעיר בן למשפחה תומכת העוסקת בתחום הרפואה, אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן. המאשימה רואה חשיבות ברמת ענישה משמעותית בעבירות נשק ועתרה לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש, בנוסף למאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל ופסילה על תנאי וכן חילוט הרכב שבאמצעותו בוצעה העבירה.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד אהרון רוזה, נסיבות נשיאת הנשק נותרו עלומות, אך ניתן לראות מכתב האישום את החרטה ונטילת האחריות מצד הנאשם. עוד בטרם החיפוש הנאשם אמר לשוט שהוא מצטער ושיש לו אקדח ברכב. המעשה שלו כה חריג שהפוטנציאל שישבו על מעשיו הוא אפסי, ומכאן עותרת ההגנה לחרוג ממתחם העונש. תסקיר שירות המבחן והראיות לעונש שהוגשו מצביעים על כך שמשפחתו היא נורמטיבית שתורמת לחברה במקצועות הרפואה. שירות המבחן בא בהמלצה לאחר שקבע שהסיכון להישנות עבירות הוא נמוך, כך שניתן להגיד שסיכויי השיקום גבוהים, וכמעט וודאי שהנאשם לא יסטה שוב מדרך הישר. עולה מהתסקיר שלנאשם רצף לימודי ותעסוקתי, הוא היה בן פחות מ-19, מספר חודשים לאחר סיום לימודיו. הנאשם מעוניין להיות אח סיעודי והוא בן למשפחה מוערכת. מהתסקיר עולים אכזבה, בושה, חרטה כנה, צער והבנת ההשלכות החמורות של העבירה. המעצר וההליך המשפטי היוו אירוע טראומטי עבורו באופן שהפחית את הסיכון במצבו. הרף התחתון במתחם העונש צריך לעמוד על 12 חודשים, ויש לחרוג ממתחם העונש משיקולי שיקום, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. אין מקום להטיל על הנאשם קנס כספי וכך גם אין מקום להטיל פסילת רישיון נהיגה ולחלט את רכבו שאותו קנה הנאשם 3 חודשים טרם העבירה. פסילת רישיון נהיגה בפועל לבחור צעיר היא הרסנית.

9. הנאשם טען כי עשה טעות והוא מתבייש על כך, ומתבייש להסתכל בעיניה של אמו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

10. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

הערך החברתי אשר נפגע בעבירת נשיאת נשק הוא הגנה על בטחון הציבור ושלומו. נשיאת נשק חם, מסוג אקדח, יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים אשר יעשו בו שימוש למטרות פסולות, פליליות או ביטחוניות, לרבות פגיעה בגוף או בנפש.

בית המשפט העליון חזר והדגיש את מגמת ההחמרה בעבירות הנשק השונות, ואת החומרה היתרה שבביצוען. זאת בשל הסיכון הממשי לביטחון הציבור והפגיעה בערכים המוגנים של שלמות הגוף וחיי אדם. לאור כך, ננקטת

עמוד 3

מגמת החמרה בענישה בעבירות נשק, כך שזו תבטא באופן הולם את פוטנציאל ההרס הרב הגלום בהן. עוד נקבע כי ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר כדי להיאבק בתופעה של שימוש גובר בנשק חם כאמצעי ליישוב סכסוכים. עבירות הנשק אף הוכרו בפסיקה כ"מכת מדינה" באופן אשר מצדיק החמרת ענישה בהן. מיגור תופעת נשיאת והחזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי חשוב ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה, ויש לעשות כן, בין היתר, באמצעות ענישה מחמירה (ראו למשל, דברי כב' השופט ע' גרוסקופף בע"פ 5446/19 **מדינת ישראל נ' הווארי** [25.11.19], כב' השופטים י' אלרון ומ' מזוז בע"פ 4406/19 **מדינת ישראל נ' סובח** [5.11.19], כב' השופט עמית בע"פ 7703/19 **פלוגי נ' מדינת ישראל** [6.8.20], כב' השופט ג' קרא בע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** [22.11.20], וכב' השופט א' שטיין בע"פ 147/21 **מדינת ישראל נ' ביטון** [14.2.21]).

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה היא ברף בינוני. זאת לאור העובדה שהנאשם ביצע עבירה של נשיאת נשק, אשר העונש המרבי הקבוע בצידה הוא של 10 שנות מאסר, שהיא חמורה יותר מעבירה של החזקת נשק אשר העונש הקבוע בצידה הוא של 7 שנות מאסר. עוד יש לתת את הדעת לכך שעסקינן בנשיאה של כלי נשק מסוג אקדח, שהיא פחות חמורה מאשר עבירה בנשק מסוג תת מקלע או רובה, בשל פוטנציאל הנזק הרב יותר של תת מקלע. מכאן, שמדובר בדרגת ביניים של חומרה שהיא גבוהה יותר מהחזקת אקדח, ונמוכה יותר מנשיאת תת מקלע. נשיאת האקדח עם מחסנית מלאה בכדורים, כאשר האקדח דרוך עם כדור בקנה מעצימה את הפגיעה בערך המוגן.

12. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם נהג ברכבו בשעת לילה בקלנסווה, תוך הוא נושא אקדח מסוג ברטה, טעון במחסנית מלאה בכדורים, דרוך עם כדור בקנה. כאשר הנאשם הבחין בניידת משטרה הוא ניסה להימלט ובעת שזיהה שהניידת חוסמת את דרכו, הוא נסע לאחור במהירות גבוהה, פגע עם רכבו במשאית חונה והמשיך בנסיעה לאחור עד שפגע בחומת בית ונעצר. עם מעצרו, הביע צער ודיווח לשוטרים על כך שברכבו יש אקדח. הנזק הפוטנציאלי בעבירות נשק הוא רב וכולל פגיעה בגוף ובנפש. פוטנציאל הנזק נובע מהחשש מפני הגעת הנשק לידי אחרים שעלולים לעשות בו שימוש במכוון או בשגגה. נשיאת אקדח דרוך עם כדור בקנה מגבירה את הסיכון לפגיעה אף בשגגה. בפועל לא נעשה שימוש בנשק ולא נגרם נזק. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה קשורות לקשריו השוליים והיעדר בשלות.

13. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת יש לתת את הדעת למגמת ההחמרה בענישה הקיימת בפסיקת בית המשפט העליון. לעניין זה ראו את דברי כב' השופט נ' סולברג מהעת האחרונה בע"פ 5807/20 **מוחמד שיבלי נ' מדינת ישראל** (30.12.20):

"עבירות הנשק - חמורות מנשוא; אחריתן - מי ישורנה. ברגיל, כך נקבע לא אחת, גם אם היתה זו פעם ראשונה לנאשם שמעד בעבירות הקשורות בנשק, לא נחמול ולא נכסה עליו; נשלחו למאסר מאחורי סורג ובריח... עבירות הנשק, הריהן מכת מדינה. אזרחים רבים מקפחים את חייהם מידי שנה בעטיין, ותחושת הביטחון הכללית של הציבור - נפגעת. מערכת המשפט, נדרשת גם היא ליתן את חלקה במלחמת החורמה שמנהלת מדינת ישראל נגד מבצעי העבירות הללו, ולפיכך מדיניות הענישה מצויה במגמת החמרה".

בעניין זה ראו בנוסף: ע"פ 3793/20 **מוריחי נ' מדינת ישראל** (23.11.20); רע"פ 5613/20 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (25.8.20); ע"פ 1944/20 **מדינת ישראל נ' אמארה** (2.9.20); ע"פ 5330/20 **ענבתאוי נ' מדינת ישראל** (22.11.20).

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 7177/20 **כנעאן נ' מדינת ישראל** (27.1.21), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם יצא מבית שכלו כשהוא נושא אקדח, הכניס לתוכו מחסנית טעונה, דרך את האקדח וכעבור מספר דקות פרק אותו והעבירו לאחר. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של **24 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון התייחס למגמת החמרה בענישה בעבירות נשק ולחומרה היתרה בעבירות אלה ודחה את הערעור על חומרת העונש.

ב. בע"פ 6047/20 **רוש נ' מדינת ישראל** (18.11.20), התקבל ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם רכב על אופנוע כשהוא נושא אקדח ובו מחסנית עם כדור אחד ומשתיק קול. הצדדים עתרו במסגרת הסדר טיעון להשית על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה (סה"כ 30 חודשים). בית המשפט המחוזי דחה את הסדר הטיעון, קבע **מתחם עונש הנע בין 2 ל-4.5 שנות מאסר בפועל** והשית על הנאשם עונש של 30 חודשי מאסר בפועל (42 חודשים כולל הפעלת התנאי). בית משפט העליון הקל בעונשו של הנאשם, בהסכמת הצדדים, והטיל עליו **24 חודשי מאסר בפועל** (סה"כ 30 חודשים כולל הפעלת התנאי).

ג. בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12), נדחה ערעורו של הנאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נסע ברכבו לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורים וקופסאות עם כדורי אקדח. הנאשם, ללא עבר פלילי, מנהל אורח חיים נורמטיבי, אב ל-4 ילדים ומפרנס יחיד במשפחתו, נדון לעונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18.7.19) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם רכש אקדח במטרה לסחור בו, וקיבל לרשותו אקדח 9 מ"מ עם מחסנית תואמת, בתמורה כספית. הנאשם ואחר נכנסו לרכבו, הסתירו את האקדח, ונסעו עד שנעצרו על-ידי המשטרה. נקבע **מתחם שבין 12 ל-40 חודשי מאסר**, והנאשם, ללא עבר פלילי, נדון ל-**16 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 4215/18 **ח'טיב נ' מדינת ישראל** (8.7.18) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת. הנאשם שהה בסמטה סמוכה לחצר ביתו, כשהוא נושא על גופו אקדח טעון בארבעה כדורים. הנאשם צירף שני תיקים של החזקת סמים לצריכה עצמית. נאשם צעיר, לחובתו הרשעה קודמת אחת. נקבע מתחם שבין **15 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, נדון ל-**15 חודשי מאסר בפועל**.

ו. בת"פ (מח' ת"א) 39500-07-20 **מדינת ישראל נ' אסרף** (23.2.21), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. הנאשם נסע על אופנוע שאחר נוהג בו ונשא עמו בתיק אקדח טעון בכדורים ודורך. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 16 ל-40 חודשי מאסר**. הנאשם צעיר בן 19, נסיבות חייו מורכבות והוא בעל עבר פלילי, נדון לעונש של **30 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

ז. בת"פ (מח' מר') 52416-06-20 **מדינת ישראל נ' מתאני** (12.1.21), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק ותחמושת. הנאשם יצא ממתחם מגוריו, נשא על גופו אקדח טעון

במחסנית ובה כדורים ורכב על אופניו עד להתנגשות בינו לבין רכב משטרתי שתצפת על המתחם. הנאשם נמלט בריצה והשליך את הנשק. בית המשפט קבע **מתחם עונש שנה בין 15 ל-40 חודשי מאסר**. הנאשם צעיר בעל עבר פלילי נדון לעונש של **23 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית.

ח. בת"פ (מח' ת"א) 61158-05-20 **מדינת ישראל נ' סקא** (24.2.21), הורשע על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק וצרף שני תיקים בגין החזקת סם. הנאשם יצא מביתו, פגש אדם אחר אשר העביר לידי נשק. הנאשם דרך את הנשק ורץ עמו במורד הרחוב ושב לביתו. לאחר מספר דקות שב ויצא מביתו כשהוא נושא את הנשק. בית המשפט קבע **מתחם עונש שנה בין 16 ל-40 חודשי מאסר** ובגין התיקים שצורפו מתחם עונש שנה בין 4 ל-8 חודשי מאסר. הנאשם צעיר בן 22, נסיבות חייו מורכבות ועברו הפלילי אינו מכביד. נדון לעונש של **22 חודשי מאסר בפועל**.

ט. בת"פ (מח' מר') 26069-10-19 **מדינת ישראל נ' חשב** (23.2.21), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של נשיאת נשק ואביזר נשק. הנאשם נהג ברכבו עם נאשם נוסף והוביל מתחת לכיסא שליד כיסא הנהג אקדח ובו מחסנית ריקה. בית המשפט קבע **מתחם עונש שנה בין 14 ל-38 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם צעיר בין 20, ללא עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית אשר שירות המבחן המליץ בעניינו צו מבחן. הנאשם נדון לעונש של **14 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם הוא החל מ-15 ועד ל-40 חודשי מאסר בפועל**.

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולה. נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן אשר מצא חשיבות בשילובו של הנאשם בטיפול, לשם צמצום נוסף של הסיכון במצבו באופן שיסייע לו לעבד את קשייו הרגשיים שעמדו בבסיס העבירה ולחיזוק יכולתו להתבונן באופן ביקורתי על בחירותיו המכשילות. בעניין זה יש לתת את הדעת לכך שהנאשם אף שהודה בביצוע העבירה והביע חרטה, הוא התקשה לשתף בנסיבות העבירה והתמקד בהסברים קונקרטיים באופן לקוני ומגמתי בכל הקשור בביצוע העבירה והדגיש את חריגות העבירה לאורחות חייו. מכאן עולה קושי של הנאשם במתן אמון ושיתוף בתכנים רלוונטיים ומשמעותיים לשם הליך טיפולי, כאשר אף לא עלו בתסקיר נכונותו של הנאשם להשתלב בטיפול, לבחון את התנהלותו ולערוך שינוי. לפיכך לא ניתן לקבוע שהנאשם עבר הליך שיקומי משמעותי או כי קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם באופן אשר יצדיק חריגה מן המתחם, כנדרש בסעיף 40ד(א) בחוק. עם זאת, יש לקחת בחשבון את המלצת שירות המבחן בקביעת עונשו של הנאשם בגדרו של מתחם העונש.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם בן 19.5, אשר גדל במסגרת משפחתית נורמטיבית, סיים 12 שנות לימוד ושואף ללימוד לימודי סיעוד. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה על הנאשם בהיותו מאסר ראשון ואף עלול לפגוע בעתידו התעסוקתי והאישי. הנאשם הודה והביע חרטה כבר בעת מעצרו על ידי השוטרים בזירת העבירה, בהמשך הודה בבית המשפט בהזדמנות הראשונה, ובפני שירות המבחן. שירות המבחן מצא כי רמת הסיכון להמשך התנהלות אלימה היא נמוכה. עם זאת הנאשם התקשה לשתף את שירות המבחן בנסיבות ביצוע העבירה והשיח עמו היה לקוני ומגמתי. שירות המבחן התרשם שהנאשם זקוק להתערבות טיפולית לשם הפחתה נוספת של הסיכון במצבו והמליץ להטיל עליו צו מבחן לצד מאסר לריצוי בעבודות שירות ברף הנמוך. הנאשם שהה במעצר לתקופה בת

חודש ושבע ימים, ולאחר מכן כ-4 חודשים בפיקוח אלקטרוני.

עוד יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם לא שולב בטיפול סביב גורמי הסיכון במצבו אשר להתרשמות שירות המבחן כוללים קיומם של קשרים חברתיים עם גורמים שוליים, היעדר בשלות, קושי בוויסות דחפים וקושי לזהות את הסיכון שבהתנהלותו.

בנוסף יש לתת את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בכל הקשור בשכיחות תופעת העבירות בנשק וקביעותי החוזרות של בית המשפט העליון באשר לצורך בהחמרת הענישה תוך מתן משקל רב יותר לשיקולי ההרתעה במסגרת מכלול לשיקולי הענישה בעבירות נשק.

17. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש קרוב לרף התחתון של מתחם העונש, לצד מאסר על תנאי. לא מצאתי מקום להורות על חילוט רכבו של הנאשם כעיתירת המאשימה, ואולם יש להטיל על הנאשם קנס כספי.

סוף דבר

18. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **16 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו החל מיום 30.5.20 ועד ליום 7.7.20.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת נשק מסוג פשע.
- ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנה מיום שחרורו ממאסר עבירת נשק מסוג עוון.
- ד. קנס כספי בסך של 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.6.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי. ככל שקיימת הפקדה בהליך המ"ת, ישולם הקנס מתוך ההפקדה, ולאחר התייבבות הנאשם למאסרו, והגשת הודעה על כך, תוחזר יתרת ההפקדה למפקיד בכפוף לכל הוראה חוקית.
- ה. 6 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר, לבל יעבור הנאשם כל עבירה המפורטת בתוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדרים ביום 18.4.21 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון וגזר הדין. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787336, 08-9787377.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' ניסן תשפ"א, 16 מרץ 2021, בנוכחות הצדדים.